

Stefka István: Elégtétel

2014 augusztus 26. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

A minap egy nagyon érdekes rádiós beszélgetést hallottam Jankovics Marcell Kossuth-díjas rajzfilmrendez?vel. Amikor a családjáról, édesapjáról faggatták, hirtelen indulatos lett: „Sohasem fogok megnyugodni, amíg nem szerzek elégtételt apámnak – mondta.

– Banktisztviselő volt, és az ötvenes évek elején koholt vádak alapján letartóztatták, halálra ítélték, majd mivel nem volt ellene kézzelfogható bizonyíték, nyolc évre ítélték a semmiért. Aztán egyszer megkérdeztük azt a kollégáját, aki pártember volt, hogy árulja el már végre, miért kellett apámnak ártatlanul szenvednie? Mert kellett a hely – válaszolt az illető röviden és szenvtelenül. Ezért akarok apámnak elégtételt adni, mert ártatlanul majdnem felakasztották.”

Ilyen ?szinte szavakat ritkán lehet hallani nagy nyilvánosság el?tt. Elégtétel! Hány százezren nem kaptak elégtételt, bocsánatot kér? szót Magyarországon a Rákosi- és a Kádár-korszak gaztetteiért? Hány százezer hozzátartozó tudna mesélni rémségesebbnél rémségesebb történeteket szülei, nagyszülei kálváriájáról: az államosításokról, a kuláklistáról, a beszolgáltatásokról, a kitelepítésekr?l, a börtönévekr?l, a verésekr?l, kínzásokról, a kivégzésekr?l és a kényszer? disszidálásokról, emigrációról s annak következményeir?l? Ezek mind-mind a kommunizmus b?nei voltak. A rendszerváltás utáni kárpótlás is csak egy halvány gyógyír volt. Ha már a rendszerváltás els? parlamentje elmulasztotta megszavazni a teljes vagyoni kártérítést, akkor végre enyhíteni kellene morálisan, törvénybe foglalva az emberek fájdalmát mindazokért, amit a bolsevista diktatúra okozott. Amíg ez nem történik meg, addig ezek a tüskék bennünk maradnak. Nemrég jártam Geszten, a Tisza család kúriájában, amely két miniszterelnököt is adott a hazának: gróf Tisza Kálmánt és fiát, gróf Tisza Istvánt.

Ellentmondásos egyéniségek voltak, miniszterelnökként egy közös céljuk volt, a királyság, a Monarchia egyben tartása és Magyarország gazdasági meger?sítése. Aranykornak is nevezik ezt az id?szakot, aminek a vesztes els? világháború vetett véget. És bár Ady Endre Rohanunk a forradalomba cím? versében „geszti bolond”-nak nevezte Tisza Istvánt, Tiszáék – és a hozzá hasonló gondolkodók – csak a maguk módján voltak bolondok, de nem urizáltak, egy középnemesi kúriában éltek minden fény?zés nélkül Békésben, távol a f?várostól. Pont azok nem értették meg ?ket, akik a Tiszák szabadelv?ségének köszönhették szabadságukat, állampolgársági joguk kiszélesítését, akik el?tt széttárult a demokrácia, s kinyílt a lehet?ségek kapuja. A véreskez? kommünárok és szellemi vezet?ik (Pogány József, Fényes László, Kéri Pál, Wilheim Vágó Jen? baloldali újságírók és mások) biztatására gyilkoltatták meg Tisza István miniszterelnököt 1918. október 31-én Hermina utcai házában.

Geszten a Tisza család emléke még ma is él – adakozó, a falu népének munkát adó, szociálisan érzékeny családnak ismerték ?ket –, de Piri néni, a helyi kocsmáros és élelmiszerboltos szerint a Geszt és a geszti kúria már

soha nem fog a régi fényében ragyogni. A második világháború végén el?ször a szovjet katonák fosztották ki, ami mozdítható volt, azt mind elvitték a kúriából. A hatalmas könyvtár jó részét elégették, és Tisza Domokos nevel?je, Arany János nádtet?s házát is felgyújtották. A következ? nagy pusztítást a rendszerváltás utáni néhány tulajdonossá vált mohó vállalkozó okozta. Hagyták pusztulni a birtokot, az épületeket, istállókat, a hatalmas ?sfás parkot. A kocsmárosné szerint a kúriában m?köd? falusi iskola ?rzi még valamennyire a múlt nagy politikai vitáinak színterét.

Geszt csaknem 63 millió forintot kapott közmunkaprogramra, mégis alig mozdul valami a faluban – vélik jó néhányan a kocsma vendégei közül. Pedig ennyi pénzb?l háromszor fel lehetne építeni a falut, de a házakat itt megeszik az emberek. Beköltöznek, majd elkezd?dik a bontás: el?bb az ajtókat, az ablakokat, majd a cserepeket és végül a téglákat adják el .

Talán mégsem hiábavaló az a rengeteg pénz, a gesztiek és a környékbeliek legalább nem segélyb?l élnek, hanem dolgoznak. Aztán hátha megjön a kedvük a gazdálkodáshoz, és nem bontani, hanem építkezni kezdenek. Elégtétel ez is. És elégtétel az is, hogy az Orbán-kormány ismét felállította a Parlament el?tt a ledöntött Tisza-szobrot, annak a miniszterelnöknek állíttatott emléket, aki hosszú ideig ellenezte az els? világháborúba való belépésünket, akinek szeme el?tt a gyarapítás, a gyarapodás állt, és aki az els? áldozata volt az Oroszországból importál bolsevizmusnak, az er?szaknak. És elégtételt jelent(ett) a jobboldali, nemzeti érzelm? választók millióinak, hogy tavasszal másodszor is kétharmados gy?zelmet aratott a Fidesz–KDNP pártszövetség.

Ez azt jelenti, hogy egy darabig vége van a baloldali, szocialista-liberális országot nyomorító, eladósító ámokfutásnak. A teljes örömöt, az igazi elégtételt persze az jelentené, ha az októberi önkormányzati választásokon Budapesten, Geszten és az ország legtöbb településén azok gy?znének, akik szívükön viselik sz?kebb és egyben tágabb környezetük és persze az ország sorsát is. Ma Magyarországon ilyen er? egyedül a jobboldalon van. Akik ezt képviselik, azok nem mások, mint konzervatív, polgári, keresztény, nemzeti gondolkodású emberek. ?k már bizonyítottak.

Stefka István – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló